

MAGYARKUTI ANNA

Csipkebogyó

Hát ez miféle virág?
Csipkebogyó érik.
Mifelénk a hideget
pirosságban mérik.

Pirosodik már a tél,
mint a kenyér háta,
megsül, ahogy rövidül
a túskefa árnya.

Tessék, kisült a hideg!
Lehet csipegetni.
Megcsípte a dér is;
főhet a hecsedli.

KISS LEHEL

Vörös versike

Vörös az ég alja
minden reggel-este.
Lengenek a lombok
mélyvörösre festve.

Vörös az orcám is,
ősz szelek fújják,
velem vörösödnék
zsályák, őszirózsák.

Közülük kilobban
lengé szárnyra kapva
egy fekete-vörös
lepke: atalanta.

TÓTH ÁGNES

Piros vers

Csipkebogyónak
izzik az arca,
bíbor a szőlő,
piros az alma,
dércsípte dombnak
vörös a halma,
rőt hajú ősznek
szól ez a dal ma.

KALI KINGA

A szőlőőr

1. rész

Határtalan volt a Rizibizi öröme, amikor a család gyerekei végre rátaláltak a nyári színpad kellős közepén, körbe-körbe futkosván! Kimondhatatlanul hálás volt nekik, hogy kitartóan kutattak utána – hiszen már azt hitte szegény feje, sosem lesz rendes élete: soha nem kerül vissza többé családjához, sosem látja viszont az öreg Simca-beli kényelmes bársonykanapéját...

Miután nagy egyetértésben, boldogan hazatértek a gyerekekkel, és megtapasztalta mindenki ujjongó szeretetét a családban, a szom-

szédságban, Rizibizi igyekezett jóval alázatosabban viselkedni, mint eladdig. Még a régi Simca-lakosztály leharcolt bája is fényűző pompának hatott a dércsípte erdei-mezei viszontagságok után. A farkaskutya meghúzta magát, és megelégedett azzal, amije van – felértékelődött benne ezeknek az embereknek az óvó szeretete.

Már nem akart egyedül csatangolni, és Néró sem akart lenni – nem vonzották immár efféle gőgös álmok. A szabadság innentől mást kezdett jelenteni számára: összetartozást a családdal, amely őt választotta. Kétségtelen volt: a farkasoktól immár nagyon eltávolodott családirag – a vérvonal kihűlt. Ennyiben hasznos is volt Rizibizi számára a kis kitérő a nagy ijedelmekkel, kijózanító viszontagságokkal: végképp megbizonyosodott arról, kikhez is tartozik valójában, melyik az ő igazi családja – melyet semmiért sem adna!

Azonban az alatt az idő alatt, amíg a család éjt-nappá téve kereste őt nagy riadalomban, a családfő is meggondolkozott: talán bizony több szabadság kellene egy meglelt farkaskutyának. Törte a fejét a megoldáson: hogyan lehetne Rizibizi közel hozzájuk, hogy

Tücsök Gusztáv túl sok zsályapitét eszik, és jaj!

Októberben ősznépi pitesütés zajlott Tücsökváron. Egy nagy kosárba mindenki belepakolta a nyáron összegyűjtött finomságokat, és elindultak a Szivárvány tisztásra alkotni.

A tücsökváriak szerették ugyan a hasukat, de ennyi ínycsésget még ők sem láttak egy helyen. A hatalmas kosár tarka bogyóktól, gyümölcsöktől, illatos virágoktól és Tücsökvár rejtett zugainak illatos, színes kincseitől roskadozott. A tücsökváriaknak pedig csupa remek

ötletük volt! Harkály Dénes fakéreg tortát készített gilisztaflitterrel díszítve, Rigó Rita csipkebogyó szuflival büszkélkedett, Denevér Lúria pedig kökényszirupos vándorkával csábított. Tücsök Gusztáv azonban nem szeretett sütnifőzni, ezért csatlakozott Őz Grétihez, aki zsályapitét sütött. A többiek szorgoskodásával nem is foglalkozott, teljesen rabul ejtette Őz Gréti hozzáértő ténykedése.

– Mást meg sem fogok kóstolni! – jelentette ki ünnepélyesen. Kicsit szerelmes lett a zsályapitébe, az az igazság.

A második szelet után Őz Gréti szólt neki, hogy a többit hagyja holnapra. A harmadiknál már neki is eszébe jutott, hogy talán sok lesz. A negyediknél szokatlan szúrást érzett a hasában, az ötödiknél pedig a szíve már vadul kalapált. Lehet, hogy megette volna a hatodikat is, de szerencséjére a pite elfogyott.

Ez a szerencse azonban vékonyka volt. Tücsök Gusztáv ugyanis, irgalom, szörnyen beteg lett. Az aggodalmas Őz Gréti három napig ápolgatta, miközben Kisróka Zibó idegesen toporgott az ágya mellett. Tücsök még ilyen beteg nem volt!

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

